

Folketingets Retsudvalg
udvalg@ft.dk
dfpesk@ft.dk

Sagsnr.
2013-05932

Doknr.
73619

Dato
22-03-2013

Folketingets Retsudvalg har d.28. februar 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 617(alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmålnr. 617:

"Ministeren bedes redegøre for, om det er i strid med kommunalfuldmagten, hvis en kommune tegner en kollektiv ansvarsforsikring for skadegørende handlinger i forhold til eksempelvis borgere (psykisk udviklingshæmmede), som er visiteret til et tilbud i henhold til Servicelovens §§ 85, 107 og 108?"

Svar:

Økonomi- og Indenrigsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet bidrag fra Socialministeriet, som har oplyst, at Socialministeriets lovgivning ikke regulerer spørgsmålet om, hvorvidt kommuner kan betale erstatning/tegne en ansvarsforsikring for de i spørgsmålet omhandlede persongrupper skadegørende handlinger.

Spørgsmålet om kommuners mulighed for frivilligt at udbetale erstatning (det vil sige uden at det følger af den skrevne lovgivning, og/eller uden at der er afsagt dom herom) er ikke reguleret i den skrevne lovgivning. Spørgsmålet skal derfor afgøres efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse, de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Efter de nævnte regler antages en kommunes adgang til uden lovhjemmel at gennemføre foranstaltninger blandt andet at være afgrænset af, hvad der traditionelt er betegnet som et almennytte-kriterium. Dette kriterium indebærer, at en kommune som udgangspunkt kun kan gennemføre foranstaltninger, der kommer en bredere kreds af kommunens borgere til gode.

Dette udgangspunkt indebærer, at en kommune normalt ikke uden lovhjemmel kan gennemføre foranstaltninger, der udelukkende eller i det væsentligste er motiveret i varetagelsen af individuelle interesser hos enkeltpersoner eller grupper af enkeltpersoner.

Endvidere har en kommune efter de ovenfor nævnte grundsætninger en generel forpligtelse til at handle økonomisk forsvarligt i alle dispositioner. Kommunen har således pligt til at udvise ansvarsbevidsthed i sine økonomiske anliggender, så der ikke påføres kommunen udgifter, der kunne være undgået.

Det antages på den baggrund, at en kommune lovligt kan yde et beløb til en enkeltperson, når dette er begrundet i varetagelsen af hensynet til at begrænse kommunens udgifter til erstatning, herunder udgifter i forbindelse med gennemførelse af en retssag.

Ved udøvelsen af skønnet over, hvornår der med henblik på at begrænse kommunens udgifter til erstatning bør ydes et beløb til en enkeltperson, må der indrømmes kommunen et vist spillerum, der blandt andet omfatter vurderingen af, hvorvidt kommunen ved en retssag ville blive dømt erstatningsansvarlig. Det må imidlertid på grundlag af de foreliggende oplysninger i en given sag, for eksempel med støtte i en udtalelse fra en advokat herom, med den fornødne sikkerhed kunne lægges til grund, at kommunen, uden at der er blevet afsagt dom derom, er forpligtet til at udbetale erstatning.

En forsikring, der dækker kommunens erstatningsansvar, må tilsvarende anses for egnet til generelt at begrænse kommunens udgifter til erstatning, som kommunen må anses for forpligtet til at betale, herunder udgifter i forbindelse med en retssag om kommunens erstatningsansvar. Økonomi- og Indenrigsministeriet finder på den baggrund, at en kommune har en lovlig kommunal interesse i at tegne en forsikring, der dækker kommunens erstatningsansvar.

Kommunen har imidlertid ikke hjemmel i kommunalfuldmagtsregler til at tegne en ansvarsforsikring, der dækker andres erstatningsansvar.

Med hensyn til mulighed for at få erstatning efter arbejdsskadeborsikringsloven henviser jeg til min besvarelse af dags dato af udvalgets spørgsmål nr. 616 (alm.del).

Med venlig hilsen
Margrethe Vestager